

SOUBOJ S DIVOU ZVĚŠŠŤ - II.

ĀšterĀ½, 15 Ā•ervenec 2008

Souboj s králíky za sebou, pokraĀ•ovala jsem v pĀ›stování a tĀ›šila se na první skromnou úrodu jahod. Jahodníky zaĀ•ali kvést, objevily se první zelené plody a za nedlouho zaĀ•aly rĀ-Ā¾ovĀ›t. UĀ¾ uĀ¾ Ā•ervenaly, my se moc tĀ›šili ochutnání, kdyĀ¾ jsme si všimli, Ā¾e neĀ¾ staĀ•í poĀ™adnĀ› ztmavnout, tak jsou pryĀ•!!! a to buĀ• ūplnĀ›, nebo jsou nazobané.

Tak jsem poznala svého druhého nepĀ™itele - ptáka. Nevím, jaký druh to je, nikdy jsem je nepĀ™istihla pĀ™i Ā•inu, tak jen takové obecné oznaĀ•ení "ptáci". Znovu tedy do obchodu, tentokrát pro ochranu síĀ¥ proti ptactvu. PĀ™ikryla jsem svoje krásné jahody a doufala, Ā¾e tohle je uĀ¾ opravdu to poslední opatĀ™ení. ManĀ¾el si ze mĀ› zaĀ•al mĀ› utahovat, k prohlašoval, Ā¾e máme ty nejdraĀ¾ší jahody v zemi. Jinak mám ale ptáĀ•ky ráda a s jednou paní ptáĀ•kovou jsem si zjara docela dobĀ™e rozumĀ›la. Jak jsem pĀ™ipravovala pĀ›du na osev a sazbu a trošku se v ní vrtala, našla jsem dost brouĀ•ích ponrav a sem tam nĀ›jakou tu Ā¾íĀ¾alu. No, a jedna paní ptáĀ•ková mnĀ› pĀ™i této zaĀ•ala z bezpečné vzdálenosti okukovat. Teda asi spĀ› ty ponravy, to pĀ™iznávám. Tak jsem jí zeĀ•ala házet na vedleší záhon a ona jednu po druhé sbírala do zobáĀ•ku. Ale neĀ¾rala je, schovávala je pro ptáĀ•ata. NĀ›kdy jich mĀ›la v malém zobáĀ•ku narváno snad pĀ›t, neĀ¾ koneĀ•nĀ› odstartovala "vyloĀ¾it". DĀ›lala mi tam takhle společnost c sobotní odpoledne. O pár mĀ›sícĀ™ pozdĀ›ji, kdyĀ¾ zaĀ•ala Ā•ervenat rajĀ•ata, se samozĀ™ejmĀ› ptáci vrhli i na nĀ›. Asi Ā•ervenou barvu nĀ›jak zakódovaly. TakĀ¾e jsem potĀ™ebovala pĀ™ikrýt i záhonek s rajĀ•aty. NechtĀ›la jsem ovše jen tak pĀ™ehodit, tak jsem si nejdĀ™ív udĀ›lala "speciální" kostru z podpĀ™ných kĀ™lĀ™, na jejichĀ¾ konce jsem pĀ™ibila malé kulaté prkénka, aby tou sítí kĀ™ly neprolezly. AĀ¾ na to jsem pak pĀ™ehodila síĀ¥. Akorát to tak vystaĀ•ilo, aby se skoro dotýkala plĀ™tku na ochranu proti králíkĀ™. Jen na pár místech se mi to nepodaĀ™ilo dostateĀ•nĀ› napnout, tak tam byly otvĀ›rky, ale Ā™íkala jsem si, Ā¾e do tĀ›ch se tĀ›Ā¾ko nĀ›jaký pták trefí... No, kdyby chtĀ›l, tak se netrefí, ale jednoho dne myslím právnĀ› plela, nebo nĀ›co na té minizahradce šmudlala a najednou slyším dĀ›sný ptaĀ•í kĀ™ík. SedĀ›la nebo spĀ›; poskakovala tam (moĀ¾ná zrovna ta moje) paní ptáĀ•ková na plotĀ›, a kĀ™iĀ•ela, jako by ji na noĀ¾e brali. se dívám, co jí je, proĀ• tak vyvádí, ale nic mĀ› nenapadá, tak si Ā™íkám: ono ji to za chvíli pĀ™ejde... Ale ona ne a ne zmlknout, naopak pokud to ještĀ› vĀ™bec šlo, tak snad pĀ™idávala na hlasitosti. Napadlo mĀ›, Ā¾e snad musí mít nĀ›kde poblíĀ¾ mládĀ› a bojí se o nĀ›j, ale poĀ™ád jsem nic nevidĀ›la. Dívám se dívám - a najednou jsem toho mrĀ•ouse zahlédla... Nehoda ptaĀ•í létací školy jak vyšitá. Maminka ho asi uĀ•ila létat a ptáĀ•e se trefilo t kam by dospĀ›lý pták asi nedokázal. Muselo zaletĀ›t jedním z tĀ›ch malých otvorĀ™ dovnitĀ™ osĀ•ovaného prostoru a zpátky ven uĀ¾ neumĀ›lo. A co teĀ• s ním a s jeĀ•icí matkou za zády? KdyĀ¾ jsem se k záhonu pĀ™iblíĀ¾ila, zaĀ•ala matka kĀ™iĀ• ještĀ› intenzivnĀ›ji. NejdĀ™ív jsem teda oddĀ›lala síĀ¥ - tak z pĀ™lky záhonku. Nebyl to Ā¾ádný špás, protoĀ¾ síĀ¥ je velice chytlavá a tak byla snad na tisíci místech pĀ™íchyčená k pletivovému miniplĀ™tku. š"Tak," myslela jsem si, po té práci: šteĀ• mĀ›Ā¾eš klidnĀ› vyletĀ›t." JenĀ¾e hloupé ptáĀ•e vĀ™bec nezaregistrovalo, Ā¾e má volno a tlaĀ•ilo se na druhém konci záhonku v houští rajĀ•at. Tak jsem se s ním dobrých deset minut honila. Obcházela jsem záhon, hned tam, hned na druhou stranu a snaĀ¾ila se ho nahnat na stranu otvoru tak, aby si ho všimnulo. Matka na mĀ› mezitím hulákala jak zbĀ›silá. Docela mĀ› to nervovalo, aĀ¾ jsem na ni zavĀ™ískla zpátky: š"Tak co si pr nĀ›ho nejdešsama?!" V rozĀ•ilení jsem na ni ale mluvila Ā•esky, takĀ¾e mi nejspĀ›; stejnĀ› nerozumĀ›la a dál je poskakovala a vĀ™eštĀ›la na plotĀ›. PtáĀ•e koneĀ•nĀ› pĀ™išlo na to, Ā¾e má volno a ejhle, ono ješ neumĀ›lo létat! Zkusilo vyskoĀ•it, ale ten pĀ™lmetrový plotek nepĀ™eskoĀ•ilo. Tak, ty troubo, ty mĀ› nakonec donutíš rozmontovat celý plotek? Nu co, dala jsem se do toho.... KdyĀ¾ byl otvor hotový, zase jsme se za hluĀ•ného protestování matky s ptáĀ•ínkem pár minut honili z jedné strany na druhou, neĀ¾ ten malý moula koneĀ•nĀ› našel otvor a slavnostnĀ› vypochoďoval ven. Tak jsem ještĀ› matce Ā™ekla nĀ›co jako š"Tady ho máš a starej se, aĀ¾ uĀ¾ tam víckrát nevlétí, protoĀ¾e pĀ™ištĀ› uĀ¾ ho tam nechám." Trošku jsem se bála, co se ptáĀ•ínkovi neschopnému letu asi stane v noci, ale stejnĀ› jsem s tím nemohla nic dĀ›lat. No, a nakonec jsem byla ráda, Ā¾e uĀ¾ mám koneĀ•nĀ› klid. (Na chvíli ...)

Giussi, Washington, DC